

Η Αναστασία Παπαδοπούλου γράφει για τις πρώτες στιγμές της περασμένης Παρασκευής, όταν έμαθε το αποτρόπαιο γεγονός, και για όσα ζει τις τελευταίες δέκα μέρες

Η κόρη του Τάσσου ξεσπάει

«Δες είσαι το σώμα που αποχαιρετούμε, είσαι η ψυχή που κουβαλάμε πάντα μέσα μας».

Με αυτά τα λόγια αποχαιρετούσε έναν χρόνο πριν τον αγαπημένο της πατέρα Τάσσο Παπαδόπουλο η κόρη του Αναστασία. Εκ μέρους όλης της οικογένειας εκείνη είχε αναλάβει το δύσκολο έργο να βάλει σε λόγια τη θλίψη για την απώλεια του αγαπημένου προσώπου αλλά και του μεγάλου πολιτικού άνδρα...

Εναν χρόνο μετά, η Αναστασία αναλαμβάνει ξανά να μιλήσει για την αποτρόπαιη πράξη της σύλησης του τάφου του τέως Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας. Σε ένα συγκλονιστικό κείμενο που η

ίδια έγραψε και δημοσιεύει σήμερα ο «Κόσμος» περιγράφει λεπτό προς λεπτό τις στιγμές της περασμένης Παρασκευής, όταν έμαθε για το αποτρόπαιο γεγονός και σχολιάζει όλα όσα συζητούνται δέκα μέρες τώρα στην Κύπρο.

Η Αναστασία Παπαδοπούλου μιλά με πολιτικούς όρους. «Τα σενάρια μάζ τρελαίνουν. Είναι για λύτρα; Δεν μας έχουν ζητήσει. Και γιατί παραμονή του μνημόσунου; Είναι ακραία στοιχεία; Για ποιον λόγο; Τι θέλουν να πετύχουν; Πού το έχουν; Και στα δικά μας σενάρια προστίθενται και τόσα άλλα αισχρά.

Ο πρώην Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας Τάσος Παπαδόπουλος με την κόρη του Αναστασία. Πριν από ένα χρόνο η ίδια είχε αναλάβει τον ρόλο να τον κατευθώσει στο τελευταίο του ταξίδι.

Τον πήραμε εμείς, το σχεδίασε ο ίδιος... Γελάω, για να μην κλάψω. Για την κατάντια μας. Για την ενόθητά μας...», και καταλήγει: «Βίασαν την αξιο-

πρέπειά μας...».

Η κόρη του Τάσσου Παπαδόπουλου σχολιάζει την έκκληση των πολιτικών δυνάμεων της Κύπρου για ενότητα. «Τ' ακούω και με ξαφνιάζει. Είναι ανάγκη να το πεις αυτό; Μια τέτοια πράξη δεν μας φέρνει όλους μαζί στην ίδια θέση». Δεν κρύβει την πικρία της που ΑΚΕΛ και ΔΗΣΥ υποβάθμισαν την εκπροσώπησή τους στο πρώτο ετήσιο μνημόσυνο του τέως Προέδρου της Κύπρου.

Παρασκευή στο τηλέφωνο έρχονται τα νέα. «Ανοιξαν τον τάφο του πατέρα μου». Μόνο αυτό για να μην τρομάξω. Ξεκινώ για το κοιμητήριο. Στον δρόμο σκέφτομαι ότι κάποιος έσπασε την πλάκα, ότι έγραψαν συνθήματα πάνω.

Τα λόγια ήταν απλά «άνοιξαν τον τάφο», αλλά δεν το συνειδητοποιώ. Τι σημαίνει «άνοιξαν»; Δεν αντιλαμβάνομαι. Δεν μπορώ να σκεφτώ κάτι άλλο. Αδυνατώ να δημιουργήσω την «εικόνα» στο μυαλό μου.

Δεν έχω αρρωστημένη φαντασία φαίνεται και ας περνάω την περισσότερη ελεύθερή μου ώρα βλέποντας κινηματογράφο. Φτάνω στο κοιμητήριο και αντικρίζω αυτοκίνητα της Αστυνομίας. Πλησιάζω και αντικρίζω τις κίτρινες κορδέλες. Βλέπω την οικογένειά μου. Ακόμη δεν υποψιάζομαι τίποτα. Με πλησιάζει ο αδερφός μου. «Τι έγινε;», τον ρωτώ.

«Εκλεψαν τη σορό», μου απαντά. Τα μάτια του γεμάτα και οι λέξεις σχεδόν δεν βγαίνουν να το πει. Ήταν η πρώτη φορά που τέτοιες λέξεις έφτυ-

σαν από το στόμα του, είμαι σίγουρη. Ολα σκοτεινιάζουν και νιώθω τα δάκρυα στα μάτια να μαζεύονται. Νιώθω ένα βάρος μέσα μου. Εναν κόμπο στο στομάχι. Ενα αίσθημα που είχα πέραν του χρόνου να νιώσω. Από τότε που άκουσα έναν γιατρό να μας λέει «είναι καρκίνος».

Σαν...

τηλεοπτική σειρά

Η εικόνα του άδειου τάφου βρίσκεται συνέχεια μπροστά μου. Ενα φέρετρο άδειο. Ενα άσπρο κενό το οποίο έσπαζε μόνο από το μαξιλάρι, βυθισμένο στη μέση, εκεί όπου ακουμπούσε το κεφάλι του για σχεδόν έναν χρόνο. Ενα βύθισμα και μόνο, να λείει εδώ κάποτε υπήρχε κάτι.

Οι υπόλοιπες ώρες και μέρες περνούν ως μια παραίσθηση. Ως επεισόδιο τηλεοπτικής σειράς. Η Αστυνομία με ερωτήσεις. Οι φίλοι με συμπάρασταση. Ο κόσμος με αγάπη. Οι φήμες. Οι πληροφορίες. Τα κανάλια. «Στο ίδιο έργο θεατές», σκεφτόμουν συνέχεια. Η αντίδραση του κόσμου άκρως συγκινητική.

Τηλέφωνα συνεχώς. Μηνύματα. Στο facebook το σχετικό γκρουπ απέκτησε ήδη 17.000 μέλη. Ομοφωνία σχεδόν στις αντιδράσεις. Επαναλαμβάνονται οι ίδιες λέξεις. Σαν να τις επιστρέφει η ηχώ. «Οργή», «Καταδίκη», «αποτροπιασμός»... Οι δηλώσεις των πολιτικών αρχηγών στο ίδιο μοτίβο. Επιπροσθέτως, κάνουν κάλεσμα για «ενότητα»...

«Ανοιξαν τον τάφο του πατέρα μου». Μόνο αυτό για να μην τρομάξω. Ξεκινώ για το κοιμητήριο. Στον δρόμο σκέφτομαι ότι κάποιος έσπασε την πλάκα, ότι έγραψαν συνθήματα πάνω.

Καλές Γιορτές και Ευτυχισμένος ο Καινούργιος Χρόνος

Σας ευχαριστούμε όλους για την υποστήριξη και εμπιστοσύνη σας στην Τράπεζα Κύπρου Αυστραλίας και ευχόμαστε στον καθένα χωριστά πρόοδο, προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Bank of Cyprus
AUSTRALIA

